

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Księżak

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi R. S. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 maja 2014 r. w sprawie sygn. XVI K (...), częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 stycznia 2015 r. w sprawie sygn. II AKa [...]14, po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 5 maja 2021 r.

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. 2018, poz. 75)

- 1. pozostawia skargę bez rozpoznania;**
- 2. zwalnia skarżącego R.S. od wydatków niniejszego postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

R. S. (dalej: skarżący) pismem z 13 czerwca 2020 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 14 sierpnia 2020 r., wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (dalej: skarga na przewlekłość), w postępowaniu o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w P. w sprawie XVI K (...). Skarżący

wniósł o: zwolnienie od opłaty od skargi na przewlekłość, stwierdzenie przewlekłości powyższego postępowania oraz przyznanie od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokość 20.000 zł.

Sąd Najwyższy postanowieniem z 23 września 2020 r. w sprawie I NSP 135/20 stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał skargę na przewlekłość do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w (...)

Sąd Apelacyjny w (...) postanowieniem z 23 lutego 2021 r. w sprawie sygn. II S (...) na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 i art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. 2018, poz. 75), uznał się za niewłaściwy do rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z 30 maja 2014 r. w sprawie sygn. XVI K (...), częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z 21 stycznia 2015 r. w sprawie sygn. II AKa (...)

W odpowiedzi na skargę na przewlekłość, Prezes Sądu Apelacyjnego w (...) wskazał, że Sąd Najwyższy 10 lutego 2020 r. w sprawie I NSP 3/21 wydał postanowienie ze skargi R. S. na przewlekłość postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w P. w sprawie XVI K (...)

Sąd Najwyższy ustalił, że R. S. pismem z 7 listopada 2019 r. wniósł do Sądu Okręgowego w P. o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z 30 maja 2014 r., XVI K (...), częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z 21 stycznia 2015 r., II AKa (...). Powyższy wniosek wpłynął 22 listopada 2019 r. do Sądu Apelacyjnego w (...), gdzie został zarejestrowany pod sygn. Prez. XI Sk (...) Następnie został przekazany do Wydziału Wizytacyjnego, zarejestrowany pod sygn. IV – W – (...) i pozostawiono go bez dalszego biegu. Pismem z 10 listopada 2020 r. Prezes Sądu Apelacyjnego w (...) przekazał Przewodniczącemu Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], wniosek R. S. z 7 listopada 2019 r. do dalszych czynności.

Skarżący pismem z 7 października 2020 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 20 października 2020 r., wniósł kolejny wniosek o wznowienie

postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z 30 maja 2014 r., XVI K (...), częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z 21 stycznia 2015 r., II AKa (...) Sąd Najwyższy zarządzeniem z 16 marca 2021 r. odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej powyższym wyrokiem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość wniesiona przez R. S. jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Strona może wnieść skargę na przewlekłość, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość).

Art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość określa zamknięty katalog postępowań, co do których możliwe jest wniesienie skargi na przewlekłość. Wśród tych postępowań nie wskazano czynności podejmowanych przez sąd w związku z wniesieniem wniosku o wznowienie postępowania. Przyjmuje się, że skarga na przewlekłość nie przysługuje na czynności sądu mające na celu rozpoznanie wniosku o wszczęcie postępowania wznowieniowego. Złożenie wniosku o wznowienie postępowania, nie jest równoznaczne z wszczęciem postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania (postanowienia Sądu Najwyższego z: 27 lipca 2012 r., KSP 8/12, 8 lipca 2015 r., KSP 8/15, 12 marca 2019 r., I NSP 8/19).

Z uwagi na powyższe, skargę R. S. należało pozostawić bez rozpoznania. W konsekwencji, bezprzedmiotowe stało się również rozpoznanie wniosku skarżącego o zwolnienie od opłaty od skargi na przewlekłość. Natomiast Sąd Najwyższy w pkt. 2 na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość zwolnił skarżącego od wydatków niniejszego postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.